

Όπως δείχνουν τα πράγματα στην παροικία μας, η παντοδυναμία των ιστορικών φορέων έληξε και μαζί της η μονοπώληση των εθνικών επετείων και εορτασμών που στο μέλλον θα οργανώνονται και θα προβάλλονται από παρεούλες χωρίς υποδομή, με κάλυψη από οργανώσεις που δεν θα μπορούν να τις ελέγξουν. Από αυτή την εξέλιξη δεν μπορούσε να απουσιάσει η δική μου παρεούλα και ύστερα από πολλή σκέψη και συσκέψεις σήμερα μπορώ να σας αποκαλύψω ότι για το 2011 έχουμε αποφασίσει την αναπαράσταση της Ναυμαχίας Σαλαμίνας.

Η Ναυμαχία της Σαλαμίνας το 480 π.Χ. ήταν θρίαμβος του Ελληνικού Στόλου, υπό τον Θεμιστοκλή, κατά του περσικού του Ξέρενη. Ο Αιγινήτης Πολύκριτος και οι Αθηναίοι Ευμένης από τον Ανάγυρο (Βάρη) και Αμεινίας από την Παλλήνη διαπρέπουν στην ναυμαχία. Τα "ξύλινα τείχη" σώζουν την Ελλάδα. Η στρατηγική ιδιοφυΐα του Θεμιστοκλέους (με την διορατικότητα να δείξει ακλόνητη πίστη στο θαλάσσιο στρατηγικό δόγμα "μέγα το της θαλάσσης κράτος", Θουκ. Α 143) και με την τόλμη, την επιδεξιότητα και το ηγετικό χάρισμα να το εκμεταλλευτεί, κόντρα σε όλες της φωνές της ηπτοπάθειας και η ναυτοσύνη των Ελλήνων, πρωτοστατούντων των Αθηναίων, δίνουν στην Ελλάδα την μεγάλη νίκη. Το Αιγαίο, λίκνο της φυλής και του πολιτισμού μας, αποδεικνύεται και πάλι πηγή της ζωής, του πλούτου και της δυνάμεως μας. Ο παιάνας των Σαλαμινοράχων αντηχεί και θα αντηχεί για πάντα στους αιώνες της Ιστορίας (Αισχύλος, "Πέρσαι", 402-405):

"Ω παιδες Ελλήνων, ἵτε, ελευθερούτε πατρίδ', ελευθερούτε δε παίδας, γυναίκας, θεών τε πατρώνων ἐδη, θήκας τε προγόνων νυν υπέρ πάντων αγώνων."

Όμως, η απόφαση δεν πάρθηκε εύκολα και υπήρξαν αντιδράσεις από τους φίλους μου, ενώ έπρεπε ν' αντιμετωπιστούν μεγάλα προβλήματα κυρίως διαχειριστικά και οικονομικά. Παρόλο που η παροικία μας καυχάται ότι διαθέτει 200 τόσα σωματεία και οργανώσεις δεν βρή-

Εμείς χρωστάμε, οι επιχειρήσεις χρωστάνε, το κράτος χρωστάει. Τελικά που πήγαν τα λεφτά ρε παιδιά;

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και.. μη

Αναπαράσταση στο Σίδνεϊ το 2011 της Ναυμαχίας της Σαλαμίνας

καμε αδελφότητα ή σύλλογο Σαλαμίνας που θα χρησιμοποιήσουμε σαν βιτρίνα. Ψάχνουμε, λοιπόν, να βρούμε κάποιον ή κάποια που να κατάγεται από την Σαλαμίνα, ή τουλάχιστον να την έχει επισκεφθεί σε μια από τις ημερήσιες κρουαζιέρες στα νησιά του Σαρωνικού. Αν βρούμε κάποιο άτομο με αυτά τα προσόντα είναι εύκολο να ιδρύσουμε Σύλλογο "Η Σαλαμίς" με μέλη την/τον σύζυγο, τα παιδιά τους, κουμπάρους, συγγενείς και φίλους.

Αντιδράσεις αντιμετώπισα στην πρότασή μου, όταν ο Στέφανος πρότεινε ν' αγοράσουμε ηλεκτρικά σκάφη παιχνίδια πλαστικά που κινούνται με τηλεχειριστήριο και να οργανώσουμε την αναπαράσταση σε λιμνούλα πάρκου στο Σίδνεϊ με ναύαρχο έναν αιωνόβιο απόστρατο πλοίαρχο από την Ελλάδα. Ο Στέφανος, υποχώρησε όταν αντιμετώπισε την άγρια ματιά μου επειδή δεν θέλω καραγκούζιλκια σε μια αναπαράσταση ιστορικού θριάμβου των προγόνων μας.

Η πρόταση να γίνει η αναπαράσταση με πραγματικές τριήρεις εγκρίθηκε, αλλά απέρριψα την πρόταση να διεξαχθεί στο Botany Bay γιατί υπήρχε ο κίνδυνος οι ξένοι να μπερδέψουν τον Θεμιστοκλή με τον Τζειμς Κουκ και τις τριήρεις με τον αγγλικό στόλο που εισέβαλε στην Αυστραλία. Αποφασίσαμε, λοιπόν, η αναπαράσταση τής Ναυμαχίας Σαλαμίνας να γίνει στο Λιμάνι του Σίδνεϊ με εκατοντάδες χιλιάδες θεατές που θα κατακλύσουν τις παραλίες του.

Όμως, άλιτο αποδείχτηκε το κόστος που υπολογίζουμε σε δέκα εκατομμύρια δολάρια, τουλάχιστον, κυρίως λόγω των δέκα τριήρεων που θα χρειαστούμε και δεν μπορεί να καλυφθεί με λαχειοφόρες αγορές, μεγαλοπρεπείς δεξιώσεις, απογευματινά τέια και την γενναιοδωρία των πλουσίων φίλων μου. Εγώ, βέβαια, θα δωρίσω τις οικονομίες μου για μια κακή μέρα με την ελπίδα ότι δεν θα έρθει ποτέ.

Μπροστά στο αδιέξοδο είχα την φασινή ιδέα να ζητήσω βοήθεια από τον πρόεδρο τού Ιράν, Αχμαντινεζάντ, αφού η αναπαράσταση αφορούσε και τους δικούς του προγόνους. Όταν απάντησε στο τηλεφώνημα - ύστερα από πολλές καθυστερήσεις - με ρώτησης αν χρειάζομαι την οικονομική βοήθεια για τρομοκρατική ενέργεια και ποια χώρα θα κτυπούσα.

Όταν του αποκάλυψα τα σχέδιά μου, ο Ιρανός πρόεδρος δεν έκρυψε την χαρά του και υποσχέθηκε να πληρώσει όλο το κόστος αναπαράστασης της ναυμαχίας. Συγκινήθηκα μέχρι δακρύων επειδή το όνειρό μας θα γινόταν πραγματικότητα, αλλά όταν το άκουσε έγινες έξω φρενών: "Εχει κι' άλλους τζάμπα μάγκες η πατρίδα σου; Δηλαδή, εξυπνάκια, θέλεις να σου δώ-

σουμε δέκα εκατομμύρια δολάρια και να ηττηθούμε κιόλας; Να βρεις αλλού κορόιδα!"

Προσπάθησα να του εξηγήσω ότι δεν μπορούμε να πουλήσουμε την ιστορική αλήθεια και η αντίδρασή του ήταν ακαριαία: "Για ποιά ιστορική αλήθεια μιλάς βρε ανιστόρητε; Η ιστορική αλήθεια είναι πως το αποτέλεσμα τής Ναυμαχίας της Σαλαμίνας είναι σικέ επειδή την πούλησαν στους Αθηναίους οι προδότες αρχηγοί του στόλου μας. Αυτή την ιστορική αλήθεια πρέπει να επανορθώσουμε", είπε και μου έκλεισε το τηλέφωνο.

Γ' αυτό, στην επόμενη συνεδρίαση της παρεούλας μας ρώτησα τον Στέφανο πού πωλούν τα παιχνίδια σκάφη με τη τηλεχειριστήριο και αν συμφωνούμε η αναπαράσταση να γίνει σε λιμνούλα πάρκου έστω μπροστά σε μερικούς συμπάροικους.

Συμπέρασμα από όλα αυτά: Οι παρεούλες δεν έχουν την πείρα, τις γνώσεις, τις υποδομές, ούτε την οικονομική δυνατότητα για μεγάλες διοργανώσεις, που διαθέτουν η Κοινότητα ή οι φορείς της Αρχιεπισκοπής με πείρα ενός αιώνα και πλέον, αλλά και με την οικονομική ισχύ τους.

Εκτός από αυτά, οι παρεούλες δεν είναι υπόλογες σε κανέναν, δεν δίνουν οικονομικό λογαριασμό σε κανέναν και όταν αποτύχουν δεν κινδυνεύει η δική τους αξιοπρεπεια, αλλά τής πατρίδας μας.

Εγώ δεν έχω καμία αντίρρηση καλοπροσάριτοι πατριώτες να οργανώνουν εθνικές εκδηλώσεις, εφόσον όμως οργανωθούν σε ανεγνωρισμένο από το κράτος φορέα, με εκλεγμένο διοικητικό συμβούλιο και μέλη που θα πρέπει να εγκρίνουν και να ελέγχουν κάθε τους ενέργεια. Και με ισολογισμό εσόδων και εξόδων για να μην ακούμε τρελούς αριθμούς που κανείς δεν μπορεί να εξακριβώσει.

Άρα, οι ιστορικοί φορείς μας είναι οι μόνοι που σήμερα ακόμη μπορούν να οργανώσουν με υπεύθυνότητα και χωρίς παρατράγουδα τους εορτασμούς για τις εθνικές επετείους.

Μάθημα ήθους και πολιτισμού

Όπως διαβάσατε στην εφημερίδα μας, η υπουργός Παιδείας ΝΝΟ, Βέριτι Φιρθ, απάντησε στο λάθος μου για τις επιδοτήσεις των κοινωνικών σχολείων, ύστερα από το μπέρδεμά μου με ανακοίνωση βουλευτή ο οποίος ανέφερε μόνο τις επιδοτήσεις στο Λακέμπα. Η κα Φιρθ ανταποκρίθηκε στο ολίσθημά μου με ευγένεια αντιπαραθέτοντας συγκεκριμένα στοιχεία για να αποδείξει το λάθος μου, έστω αν δεν με έπεισε στο θέμα με τα προβλήματα στο Σαββατιανό Σχολείο Ξένων Γλωσσών.

Η κα Φιρθ θα μπορούσε να βάλει βαθιά το μαχαίρι και να με κάνει φύλλο και φτερό, αλλά προτίμησε να συμπεριφερθεί με αξιοπρέπεια και η απάντησή της ήταν μάθημα ήθους και πολιτισμού για τους ορκισμένους εχθρούς μας. Οι οποίοι, αντί να με αντιμετωπίζουν όπως η κα Φιρθ με επιχειρήματα και αδιάσειστα στοιχεία, καταφεύγουν σε απειλές, ζητούν από τους εργοδότες μου την απόλυτη μου ή - χειρότερο - τη λογοκρισία των γραπτών μου, βάζουν συγγενείς και φίλους να τηλεφωνούν για να διαμαρτυρηθούν εναντίον μου, ή στέλνουν υβριστικές επιστολές και το τί διαδίδουν εναντίον μου δια στόματος δεν περιγράφεται.

Η κα Φιρθ, με τη στάση της κέρδισε την εκτίμηση και τον σεβασμό όχι μόνο το δικό μου, αλλά και όσων διάβασαν την απάντησή της στο άρθρο μου και εκεί βρίσκεται το πραγματικό μάθημα για τους εχθρούς μας. Η εκτίμηση και ο σεβασμός δεν χαρίζεται σε κανέναν, ούτε αποκτάται με τη βία, τις απειλές και συκοφαντίες, αλλά κερδίζεται με την σοβαρότητα, το ήθος και τον πολιτισμό του ατόμου.

* Καλό!

'Ενας άντρας πηγαίνει στον παπά.
«Πάτερ, μού συμβαίνει κάτι φοβερό και πρέπει να σου μιλήσω».
«Τι είναι;» ρωτά ο παπάς.
«Η γυναίκα μου με δηλητηριάζει». Ο παπάς έμεινε έκπληκτος αλλά ρώτησε:
«Πώς γίνεται αυτό?»
«Συμβαίνει σου λέω, τι να κάνω;»
«Λοιπόν άσε με να της μιλήσω. Θα δω τι μπορώ να ανακαλύψω και θα σου πω», είπε τελικά ο παπάς.
Την επόμενη μέρα ο παπάς τηλεφώνησε στον άντρα και τ